

CONVERSA ENTRE DUES AMIGUES ACCIDENTALS

NATHALIE: Hola Miha! Estic interessada en la teva història lingüística, digues me, quins idiomes parles?

MIHA: Ah, és una història llarga, tens temps?... Bé, vaig néixer a Romania i vaig parlar “ROMÂNEȘTE” a casa i a l’escola ... Et va passar el mateix a França?

NATHALIE: Sí, i tant! Vaig néixer a França i vaig anar a l’escola francesa. I tu, parles francès?

MIHA: Sí, però la meva primera llengua estrangera va ser l’alemany. Quan tenia 6 anys, els meus pares em van enviar a una escola on aprenia totes les matèries en “DEUTSCH” durant 4 anys.

NATHALIE: Que interessant, però per què aquesta decisió?

MIHA: Durant una festa amb molt d’alcohol, els meus pares i els pares de tres dels meus amics van decidir fer un experiment comú amb els seus fills.

NATHALIE: I cap dels nens sabia cap paraula d’alemany?

MIHA: Al començament ni una, però després de 4 anys, t’imagines!!! A més, quan tenia 7 anys, vaig començar a aprendre francès, i vaig fer classes setmanals de francès durant els propers 12 anys.

NATHALIE: Déu n’hi do! Va ser fàcil?

MIHA: Oui, tres facile! I tu? Quin idioma vas aprendre primer?

NATHALIE: Quan tenia 10 anys, vaig començar a aprendre “ENGLISH” i vaig fer classes d’anglès durant 10 anys.

MIHA: Quina casualitat! Jo també vaig afegir l’anglès quan tenia 10 anys .

NATHALIE: I després, vaig començar a aprendre l’alemany. És més fàcil d’aprendre idiomes quan ets petit.

MIHA: És cert... quan tenia 14 o 15 anys vaig estudiar un any de llatí i això va ser molt difícil! Encara que no em va agradar estudiar-lo, va ser molt útil com a base per aprendre altres llengües romàniques com el català i el castellà, i potser un dia, l’italià!

NATHALIE: Jo també vaig estudiar llatí però vaig començar una mica mes jove.

MIHA: I va ser una experiència agradable?

NATHALIE: Si, vaig fer dos anys de llatí, i va ser relativament fàcil d’assimilar.

MIHA: Vaig viure 20 anys als Estats Units, on vaig perfeccionar el meu anglès (i vaig notar les diferències entre l'anglès britànic i el nord-americà). I tu? Sé que vas viure uns anys a Espanya quan la teva filla era petita. Com, o quan, vas aprendre el castellà?

NATHALIE: Vaig aprendre el castellà durant els anys de l'ESO i a la universitat. Amb la meva base anterior de francès i de llatí, em semblava fàcil de aprendre'l i, després, havent viscut tant de temps a Espanya, la facilitat amb la llengua s'ha solidificat. Com ho vas fer tu per comunicar-te quan et vas traslladar aquí?

MIHA: L'any passat vaig començar a aprendre el català. Et vaig conèixer al Bàsic 1, te'n recordes, d'aquelles classes tan divertides? Ningú de nosaltres podia dir ni una paraula en català. Especialment jo i Ines de Portugal vam tenir molta dificultat, perquè no parlàvem castellà tampoc! Ara som al Bàsic 3 i la situació ha millorat molt... ja podem conversar en Català! Vam tenir la sort de tenir una gran mestra.

NATHALIE: És veritat! Jo trobo que moltes paraules del català s'assemblen amb les del Francès. Però quan ja em sento còmoda amb els meus coneixements, sempre hi ha un parany... una excepció... i les regles canvien!

MIHA: Aquest tardor he començat a aprendre el castellà. Quina serà la teva propera aventura lingüística?

NATHALIE: M'agradaria un dia parlar millor l'italià.

MIHA: M'agrada molt aprendre totes les llengües; desafortunadament no tinc gaires oportunitats de parlar francès i alemany i he oblidat massa vocabulari... Però quan faig viatges a Alemanya i a França, algunes paraules tornen i m'agrada provar de fer conversa. L'anglès és universal ara, no creus? I el català, tinc ocasió de practicar-lo cada dia.

NATHALIE: D'acord, farem un cafè i parlarem una mica més en català?

MIHA: Anem-hi!

Mihaela Boboc i Nathalie Poitevin